

Australijsko-Polskie Biuro Usług Społecznych
77 Droop Street, Footscray, 3011 tel. 96899170

POMOC DLA OSÓB STARSZYCH, NIEPEŁNOSPRAWNYCH ORAZ ICH OPIEKUNÓW

PROSTE WYJAŚNIENIE SKOMPLIKOWANEGO SYSTEMU USŁUG

(A short explanation of a complicated services system)

Wiele osób, które weszły w wiek emerytalny oraz osoby słabego zdrowia lub niepełnosprawne w mniejszym lub większym stopniu są czasami uzależnione od pomocy innych.

Korzystają one być może z pomocy lekarskiej, ale nie zawsze zdają sobie sprawę z możliwości uzyskania pomocy pielęgniarstwa i pracowników społecznych, co znacznie może im poprawić jakość życia, polepszyć samopoczucie i ogólny stan zdrowia, zwiększyć poczucie bezpieczeństwa, uchronić przed wypadkiem, ulżyć w samotności, służyć pomocą w przypadkach nagłych - czyli krótko mówiąc - ułatwić im prowadzenie w miarę możliwości samodzielnego życia w swoim domu i uczestniczenie w życiu społecznym.

Australijski system opieki społecznej stwarza takie możliwości, ale korzysta z nich stosunkowo niewielka ilość osób pochodzenia polskiego - znacznie mniejsza aniżeli przeciętna australijska. Oznacza to, że duża liczba Polaków w Australii zмага się sama z trudnościami i nie korzysta z usług pomocy, które znacznie mogłyby ułatwić im życie.

Dlaczego tak się dzieje?

Wynika to głównie z dwóch przyczyn:

1. Polacy - a zwłaszcza starsza generacja - niechętnie zwracają się o pomoc do władz. Ciężkie życie nauczyło ich radzić sobie samemu, polegać głównie na sobie i oczekiwać pomocy jedynie ze strony rodziny.
2. Wielu Polaków z powojennej fali emigracyjnej nie miało możliwości opanować w wystarczającym stopniu znajomości języka angielskiego, co odbiera im poczucie pewności, utrudnia społeczną asymilację i przyczynia się do dezorientacji w skomplikowanym systemie australijskiej opieki społecznej. Mają więc oni często trudności z uzyskaniem informacji na temat dostępnych dla nich usług, co w

konsekwencji utrudnia lub uniemożliwia im korzystanie z pomocy socjalnej.

Chcemy pomóc

Australijsko-Polskie Biuro Usług Społecznych (APBUS) stawia sobie za zadanie:

- a) przekazanie Polakom informacji na temat dostępnych dla nich usług i ułatwienie im ich zrozumienia
- b) zorientowanie się co do zakresu i charakteru potrzeb osób starszych lub niepełnosprawnych pochodzenia polskiego
- c) służyć im pomocą w miarę własnych możliwości
- d) rozwijanie kontaktów z usługodawcami i zwracanie im uwagi na specyficzne potrzeby Polaków
- e) występowanie do rządu o zwiększenie funduszy na usługi dla Polaków.

Od czego należy zacząć w razie potrzeby?

W Wiktorii działa około 4,000 różnych usługodawców. Liczba ta wydaje się ogromna i z tego chociażby względu może niejednego zniechęcić do szukania pomocy. Postaramy się to zadanie ułatwić, zdając sobie równocześnie sprawę, że dla niektórych osób nasza informacja może się wydać zbyt oczywista. Przynajmniej jednak dla każdego powinna być całkowicie jasna.

W większości przypadków na początku dobrze jest się zwrócić po poradę do:

- a) najbliższej rady miejskiej
- b) własnego lekarza, ośrodka zdrowia lub szpitala
- c) klubu seniora
- d) Australijsko-Polskiego Biura Usług Społecznych (9689 9170)
- e) Polskiego Biura Usług przy Federacji Polskich Organizacji w Wiktorii (9629 8277)
- f) innych organizacji społecznych

Rady miejskie

Do rady miejskiej – popularnie nazywanej przez Polaków “u konsula” – można się udać osobiście do ratusza (Town Hall), ale najłatwiej jest się z nią skontaktować telefonicznie. Numery telefonów można znaleźć w książce telefonicznej [White Pages](#).

W pierwszej części [tomu A-K](#) tej książki, oznaczonej kolorami, znajduje się strona zatytułowana [Local Government](#). Przy pomocy umieszczonej tam mapy miasta bardzo łatwo można się zorientować do jakiego [Council](#) się należy i na której stronie [White Pages](#) można go odnaleźć. Najlepiej jest wykręcić numer [All Enquiries](#) i wyjaśnić krótko character sprawy. Recepcjonistka połączy Ciebie wówczas z odpowiednim pracownikiem.

Jeżeli masz trudności z porozumieniem się w języku angielskim, zwróć się o telefoniczną pomoc polskiego tłumacza. W tym celu po wykręceniu numeru [All Enquiries](#) należy poprosić recepcjonistkę o numer telefonu [Language Link for Polish language](#). Warto sobie ten numer zapisać, gdyż w przyszłości

można się będzie przez ten telefon porozumieć z każdym pracownikiem rady w języku polskim z pomocą polskiego tłumacza we wszystkich sprawach jakie masz do wyjaśnienia. Usługa tłumacza jest dla Ciebie jako klienta bezpłatna. W przypadku gdyby Rada nie posiadała Language Link, można zadzwonić do [Telefonicznej Służby Tłumaczy](#) (Telephone Interpreting Service) pod numer [13 14 50](#) i poprosić o polskiego tłumacza. Będzie to również usługa bezpłatna.

White Pages

Na pewno warto przejrzeć pierwsze strony [White Pages tomu A-K](#), oznaczone różnymi kolorami.

Na wewnętrznej stronie okładki podane są telefony, pod które można dzwonić w nagłych potrzebach. Najważniejszy z nich to numer [000](#). Można przez ten numer wezwać straż pożarną, policję lub ambulans. Jeśli sprawa jest bardzo pilna, trzeba powiedzieć “urgent”.

Po tym następuje część zatytułowana [Emergency – Health & Help](#). Należy się z nią koniecznie zapoznać. Wymienione są tam numery telefonów największych państwowych szpitali, po których następują sekcje [Community Help](#) (pomoc w różnych sprawach) and [Aged Care](#) (opieka dla osób starszych) zawierające numery organizacji i agencji, które mogą Ci otworzyć oczy na różnorodność pomocy, o którą bardzo łatwo możesz się zwrócić przez telefon. W przypadku trudności z porozumieniem się należy zadzwonić do [Telefonicznej Służby Tłumaczy](#) (Telephone Interpreting Service) pod numer [13 14 50](#) i poprosić o polskiego tłumacza. W większości przypadków będzie to usługa bezpłatna. [Centrelink](#) ma swój własny numer Telefonicznej Służby Tłumaczy: [13 12 02](#) w języku polskim, działający w godzinach 8.30 – 4.30.

Rodzaje potrzeb i stosowna do nich pomoc

Z uwagi na ogromną ilość różnych usługodawców, jak również i to, że potrzeby mogą być bardzo różne – od naprawy ciekącego kranu do stałej opieki lub porady prawnej, dla ułatwienia podzieliliśmy ten temat na następujące grupy:

1. Pomoc w zachowaniu niezależności i pozostaniu w domu
2. Opieka w domach spokojnej starości
3. Specjalne potrzeby.

Tematy te omówione są w oddzielnych broszurach.